

15 Mars 1929

Canım hayatım sevgili babacığım,

Bugün postahannede bulduğum uzun bir mektubunuzun beni yine nasıl dünyalarım çıkardığını tasavvur edersiniz. Binlerce, yüz binlerce teşekkürler, canım babacığım.

Geçenki posta ile mektup yazamadığımı mazur görmenizi rica ederim. Zira ehemmiyetsiz, fakat müziç bir hastalık geçirdim. Kızamık oldum. Doktor Şiryak, bu hastalığın mühlik diğer bir hastalığa çevirmemesi için pek müteyakkız davrandı. İzahatını Pamuğumun mektubunda yazdım. Okursunuz. Dünyada insan işte böyle garip sürprizlere maruz kalıyor. Her şey aklıma gelirdi, fakat otuzundan sonra kızamık hastalığının işlerimi hayli günler böyle ataletle uğratacağı aklıma gelmezdi. Elhamdülillah şimdi demir gibiyim. Sıhhatim eskisinden daha iyidir. Dün gece berây-ı teşekkür Alman doktorunu yemeğe davet ettim. Cidden hazık bir tabip. Son derece ihtiyatlı bir usul-i tedavisi var. Kızamık hastalığı, iyileştikten sonra vücuda yararmış. İnsanı şişmanlattırmış. Filhakika vücudumda âdetâ demir bir tazelik var. Bilmem küçük iken kızamık olmamış mı idim. Ben olmuşum diye hatırlıyorum. Zaten insan iki defa yakalanabilirmiş. Şimdi Avrupa'da da çok kızamık varmış, gazetelerde okuyorum.

Bura gazeteleri Boğaziçi'nin münakalatının buzdan münkatı olduğunu yazıyorlar. Aslı var mı bilmem?.... Artık soba başı keyfi kim bilir ne tatlı olur. Bizler buralarda soba keyfini unuttuk. Özledim âdetâ. Şark'ül Ürdün taraflarında yağmurlu bir soğuk var. Fakat soba kullanmıyorlar. Şömine yakıyorlar. Mısır'da da şömine âdeti var. Doğrusu, kış mevsiminde Mısır, gerçek oturulacak yer. Şimdi buranın en güzel mevsimi.

2

Suzan'cık ile keyiflerinizi okurken ağzımın suyu aktı. Allah bağışlasın, yavrularımız nur topu imişler. Tabii bir şey, babaları kimin oğlu?.... Geçenlerde burada yine eski Mısır paşalarından birisi, Kontinantal'deki suvariye esnasında, benim sizin oğlunuz olduğumu öğrenir öğrenmez sizi pek methetti. Beni her hafta verdiği çaylara davet etti. Hastalık sebebi ile gidemedim.

Burada işlerimi bir bitirebilsem!..... Temin ederim, birkaç hafta kokoliklerle hep bir arada kalıp kımıldanmayacağım. Dünyada bundan büyük ne zevk tasavvur olunabilir. Fakat ne yaparsanız ki iş ve vazife, bazen insanı, en koyu ve harareti arzularından mahrum kılıyor. Teehhür ettiriyor bu arzuları.

Bakalım, Mısır'da daha ne kadar kalacağımı şu beş on gün zarfında anlayacağım.

Teyzemin ve sizin hürmetle ellerinizden, küçüklerin gözlerinden ve nanaklarından öperim canım sevgili babacığım, tıpış evladım.

Sizi pek seven ve özleyen mütehassir oğlunuz

Vedad Örfi

Hakkı Bey'le aile-i muhteremlerine, monşerlere, cümleye selamlar.

Vedad Örfi